

תאני פי סבתעשר יום לל שהר פי יום האדא אנשקו גמיע
 אעיון גימיר כביר וטוואק אלסמא אנפתחו: 12. ויהי -
 וצאר אלמטר עלא אלארץ ארבעין יום וארבעין ליליה:
 13. בעצם - פי עצמיית אליום האדא איגא נוח ושם וחם
 ויפת בנין נוח וזוגית נוח ותלאת נסוואן בנינו מעהון אלא
 צפיניה: 14. המה - וגמיע וחשיה לצינפה וגמיע בהימיה
 לצינפה וגמיע דביב דאביב עלא אלארץ לצינפו וגמיע טיר
 לצינפו גמיע טיר צחיב גיניח: 15. ויבאו - ואיגו אלא נוח
 אלא צפיניה תנין תנין מן גמיע בשארי אלדי פי רוח חייא:
 16. והבאים - ואלגאין דכר ואנתיה מן גמיע בשארי איגו
 כאלדי ווצא אלו אלרב וגלק ה' עאנו: 17. ויהי - וכאן
 אלטופאן ארבעין יום עלא אלארץ וכיתרו אלמא ורפעו
 אלא אלצפיניה ועליית מן עלא אלארץ: 18. ויגברו -
 וקוויו אלמא וכתרו גדא עלא אלארץ ומעייית צפיניה עלא
 וגה אלמא: 19. והמים - ואלמא קוויו גדא גדא עלא
 אלארץ ותגטו גמיע אלאגבל אלעליין אלדי תחת גמיע
 סמא: 20. חמש - כמסתעשר צרע מן פוק קוויו אלמא
 ותגטו אלאגבל: 21. ויגוע - ותוופא גמיע בשארי דאביב
 עלא אלארץ פיל טיר ופיל בהימיה ופיל וחשיה ופי גמיע
 דביב דאביב עלא אלארץ וגמיע אלאנסאן: 22. כל -
 גמיע אלדי נסמית רוח חייא פי אינפו מן גמיע אלדי פיל
 נשאף מאתו: 23. וימח - ומחא אלא גמיע אלכליקא
 אלדי עלא וגה אלארץ מן אנסאן וחיתא בהימיה חיתא
 דביב וחיתא טיר אלסמא ונמחו מן אלארץ ותבקא פקט נוח
 ואלדי מעו פיל צפיניה: 24. ויגברו - וקוויו אלמא עלא
 אלארץ מייה וכמסין יום:

ח

1. ויזכור - ודכר אלרב אלא נוח ואלא גמיע אלוחשיה
 ואלא גמיע בהימיה אלדי מעו פיל ספיניה ופוות אלרב
 הווא עלא אלארץ והדיו אלמא: 2. ויסברו - ונסדו אעיון

אלדי פי רוח חייא מן תחת אלסמא גמיע אלדי פיל ארץ
 יתוופא: 18. והקמתי - ואתבית אלא אחדי מעאך ותיגי
 אלא צפיניה אנתא ובניך וזוגתך ונסוואן בנינאך מעאך:
 19. ומכל - ומן גמיע אלעאיש מן גמיע בשארי תנין
 מן גמיע תגיב אלא צפיניה לתעאיש מעך דכר ואנתיה
 יכוננו: 20. מהעוף - מן טיר לצינפו ומן בהימיה לצינפא
 מן גמיע דביב אלארץ לצינפו תנין מן גמיע יגו אליך
 לתעישון: 21. ואתה - ואנתה כוד לך מן גמיע מאכול
 אלדי יתאכל ותגמע אליך ויכון לך וליהון לל אכל:
 22. ויעש - וציניע נוח כי גמיע אלדי ווצא אלו אלרב
 כידא ציניע:

ז

1. ויאמר - וקאל אלה לנוח דכול אנתא וגמיע אהל ביתך
 אלא אלצפיניה אין אלך נצרת צאליח לקידמי פי גיל הדא:
 2. מכל - מן גמיע בהימיה טכיה תאכוד לך סבעה סבעה
 רגול וזוגתו ומן אלבהימיה אלדי לם דכיה היא תנין רגול
 וזוגתו: 3. גם - איצא מן טיר אלסמא סבעה סבעה דכר
 ואנתיה לתעאייש נסל עלא וגה גמיע אלארץ: 4. כי - אין
 לל אייאם עד סבעה אנא ממטיר עלא אלארץ ארבעין יום
 וארבעין ליליה ואמחי אלא גמיע אלכליקא אלדי צניעית
 מן עלא וגה אלארץ: 5. ויעש - וציניע נוח כי גמיע אלדי
 ווצהו אלה: 6. ונח - ונוח איבין סית מיאית סניה
 ואלטופאן כאן מא עלא אלארץ: 7. ויבא - ואיגא נוח
 ובנינו וזוגתו ונסוואן בנינו מעו אלא צפיניה מן קדאם
 מאית טופאן: 8. מן אלבהימיה דכיה ומן אלבהימיה
 אלדי ליסא דכיה ומן טיר וגמיע אלדי דאביב עלא
 אלארץ: 9. שנים - תנין תנין איגו אלא נוח אלא ספיניה
 דכר ואנתיה כאלדי ווצא אלרב אלא נוח: 10. ויהי - וכאן
 לסבע תייאם ומאיית טופאן כאנו עלא אלארץ:
 11. בשנת - פי סנת סית מיאית סניה לחייאת נוח פי שהר

ז

1. התבה - אלצפיניה, וכן בפסוקים 15, 17, 18, 23. לעומת זאת, בפרק
 ח 1, 4, 16, אלספיניה. חילופי צ/ס מצויים בלהג הערבייהודי החלבי.
 לעתים באה הטילה עם אל אלתעריף (היא הידיעה) ולעתים בלעדיו.
 ראה במבוא. 2. השדורה - טכיה, אך בהמשך: דכיה = ב: דכיה, ככתיב

הנכון בכל מקום. 6. מכול - אלטופאן, וכן בהמשך. גם ב תרגם כך,
 ושניהם כתרנום רס"ג. 11. וארבת - וטוואק. ב וטקאת - צורת רכים
 אחרת של הטילה טאקה, וכן להלן ח 2. 17. וישאו - ורפעו. ב: וחמלו,
 שני פעלים ערביים נרדפים.